

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
voortuitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentie van 1 tot 7 regels
fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,05.

BUREAU VAN DIT BLAD

OP CURAÇAO,

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129.

De Agentuur

ten huize van de Heeren

JAN ELLIS, Curaçao. — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, Aruba. — Playa.
JOSE A. ROSA HERRERA, Bonaire. — Playa.

El Correo aki ta soli toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curaçao, Bonaire i Aru-
ba fl. 10.— pa aña.
Un number so fl. 0,25.
Un anuncio di 1 te 7 regel fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,05.

ENCYCLIEK

VAN

ONZEN ALLERHEILIGSTEN VADER

PAUS LEO XIII.

Aan Onze eerwaardige Broeders, de
Patriarchen, Primateen, Aartsbisschop-
pen en Bisschoppen der gansche Ka-
tholieke wereld, welke in gunst en
gemeenschap staan met den Apostoli-
schen stoel.

LEO XIII, PAUS.

Eerwaardige Broeders, Heil en
Apostolischen zegen!

Nadat het menschelek geslacht
van God, zijnen Schepper en den
Gever van alle hemelsche en boven-
natuurlijke genaden, op treurige wij-
ze was afgefallen, verdeelde het zich
in twee verschillende en vijandige
legerscharen. De eene strijdt onop-
lofelijk voor waarheid en deugd;
de andere voor alles, wat met waar-
heid en deugd in strijd is. De eene
legerschaar vormt het Godsrijk op
aarde, namelijk de ware Kerk van
Christus en ieder, die tot deze schare
met oprecht gemoed en op een wij-
ze, die hem zelve tot heil verstrekt,
wil behooren, moet God en zijn Een-
geboren Zoon van ganser harte en
met volkomen toewijding van zijn-
nen wil dienen. Het andere leger
is het rijk van Satan, aan wiens
heerschappij en geweld allen onder-
worpen zijn, welke, volgens het nood-
lottig voorbeeld van hunnen aan-
voerder en van onze stamouders, ge-
hoorzaamheid weigeren aan de God-
delijke en eeuwige wet en hunne
handelingen, deels met terzijdestel-
ling van God, deels bepaaldelijk
tegen God ondernemen. Dit twee-
voudig Rijk, dat bij twee Rijken
kan vergeleken worden, die bij tegen-
overgestelde wetgeving een tegen-
overgesteld doel trachten te berei-
ken, zag en beschreef Augustinus
met nauwkeurigheid en hij drukte
den oorsprong van beiden aldus in
treffende beknoptheid uit: „Een dub-
bele liefde heeft de beide Rijken
gesticht; het aardse Rijk name-
lijk de eigenliefde, die tot beleedi-
ging voert van God; het hemelsche
Rijk, de liefde tot God, welke leidt
tot zelfverloochening (De Civit. Dei
I. IV. C. 17).

Op ieder tijdstip gedurende de ver-
vlozene eeuwen bestreed de eene
macht de andere op verschillende
en menigvuldige manier, wat wa-
penen en kampwijze betreft, alge-
schiedde het ook niet altijd met de-
zelfde woede en hevigheid. In on-
zen tijd schijnen diegenen, welke
de partij van het kwaad dienen, zich
te verbinden, om allen vereenigd,
den meest verwoeden aanval te be-
proeven onder aanvoering en met
onderspanning van die wijd vertak-
te en krachtig georganiseerde ver-
eeniging van personen, die men vrij-

metselaars noemt. Immers, zonder
langer een geheim te maken van hun
plannen, lieten zij in hunne verme-
telheid elkander wederkeerig op te-
gen de Goddelijke Majesteit: arbe-
den zij openlijk en vrij aan de om-
verwerping der H. Kerk en dit met
het doel om de Christelijke volken
van de weldaden, welke de Verlos-
ser, Jesus Christus, hun gebracht
heeft, geheel te berooven. Wegens
deze jammeren zuchten Wij en moe-
ten Wij in den drang Onze liefde
dikwijls tot God klagend Onze stem
verheffen: Zie Uwe vijanden juichen
en die U haten, hebben het hoofd
opgeheven. Tegen Uw volk smeden
zij booze aanslagen en kwaad den-
ken zij uit tegen Uwe heiligen. Zij
spreken: Komt, verdeelen wij hen
onder de volken. (Is. LXXXII,
3—5).

Bij zóó blijkbaren nood, bij zóó
gruwzame en hardnekkige bestrij-
ding van het Christendom, is het
Onze plicht, op het gevaar opmerk-
zaam te maken, de tegenstanders
aan te wijzen en aan hunne plan-
nen en listen weerstand te bieden,
opdat niet degenen, wier heil aan
Ons toevertrouwd is, eerlang ten
gronde gaan, opdat het Rijk van
Jesus Christus, waarvan Wij de be-
scherming op Ons genomen hebben,
niet alleen blijve bestaan en onge-
schonden voortdure, maar ook tel-
kens nieuwen wasdom verkrijge en
zich over de gansche aarde moge
uitbreiden.

Onze voorgangers, de Pausen van
Rome, hebben bij hunne zorgvuldi-
ge waakzaamheid voor het welzijn
der Christenheid, dezen erfviand,
zoodra hij uit het duister van ge-
heime samenzweringen aan het licht
kwam, spoedig erkend en doorzien,
wie hij was en wat hij wilde; zij
hebben, de toekomstige zaken voor-
ziende, de vorsten en volken da-
delijk op het gevaar gewezen en
hebben hen gewaarschuwd, dat zij
zich niet door de listen en valstrik-
ken zouden laten vangen, welke
gelegd waren om hen te bedriegen.
De eerste, die op het gevaar opmerk-
zaam maakte, was Clemens XII

* De Amigoe di Curaçao, heeft eenigen
tijd geleden de verschijning van de jongste
Encycielik van Z. H. Paus Leo XIII aan-
gekondigd en tevens met een paar wo-
orden vermeld, hoe alle toonevende bladen
der wereld haar 't zij geheel of gedeel-
telijk, overgenomen en besproken hebben.
Ook de Curaçaosche Courant, in haar laatst
verschenen nummer, vestigde de aandacht
harer lezers op die hoogst belangrijke En-
cyielik, en lichtte er één enkele zinsnede
uit, waarin zij „de strekking” van het
geheel vond neergelegd.

Die zinsnede zal menigen lezer naar een
meer onmiddellijke kennismaking met de
Encycielik verlangend hebben doen uitzien.
Des te minder aarzelen wij, ondanks zijne
uitgebreidheid, dit ernstig en waardig schrij-
ven van Zijne Heiligheid ook hier op Cu-
raçao meer algemeen bekend te maken,
wijl er, en op meesterlijke wijze het echt
Katholieke denkbeeld over de Vrijmetselarij
in wordt blootgelegd, ontwikkeld en ver-
dedigd; en er tegelijk een voorbeeld in ge-
geven wordt, hoe men zijn overtuiging krach-

tig en onbewimpeld kan uitspreken zonder
de personen van een tegenovergestelde over-
tuiging te kwetsen of te hinderen.

(Const. In eminenti 24 April 1738),
wiens Constitutie door Benedictus XIV (Const. Provisas 18 Mei
1751) bevestigd en vernieuwd werd.
Beider voorbeeld volgde Pius VII
(Const. Ecclesiam a Jesu Christo
13 Sept. 1821) en Leo XII vatte in
eene Apostolische Constitutie „Quo
graviora” (13 Maart 1825) de desbe-
treffende Akten en Decreten der vo-
rige Pausen samen en gelastte, dat
zij altijd kracht en geldigheid zouden
behouden. In denzelfden geest heb-
ben zich uitgesproken ook Pius VIII
(Encycl. Traditi 21 Mei 1829), Gre-
gorius XVI (Encycl. Mirari 15 Aug.
1832) en zóó dikwijls Pius IX (En-
cycl. Qui pluribus, 9 Nov. 1846.
Alloc. Multiplices inter 25 Sept. 1865,
enz.)

Toen namelijk de inwendige in-
richting en het karakter van de
sekte der vrijmetselaren met behulp
der algemeene criteriën volkomen
doorschouwd was, daar de oorzaken
van haar ontstaan bloot lagen, hare
wetten, plechtigheden, geschriften
tot openbaarheid waren gekomen,
waarbij zich nog dikwijls de getui-
genissen voegden van personen, die
in het geheim waren ingewijd, ver-
klaarde de Apostolische Stoel en
verkondigde het openlijk, dat de
sekte der vrijmetselaren, geheel en al
op onwettige wijze was ontstaan, en
evenzeer voor de christelijke als
voor de burgerlijke maatschappij
gevaarlijk was. Meer nog, hij ver-
bood, onder bedreiging der straffen,
welke de Kerk tegen schuldigen
pleegt uit te spreken, tot dit genoot-
schap toe te treden. Hierover ver-
bolgen, waanden de partijgenooten
door verachting of verkeerde uitleg-
ging het gewicht dezer uitspraken
te kunnen verzwakken en zich daar-
aan te kunnen onttrekken. Zij be-
schuldigten de Pausen, welke deze
verordeningen gegeven hadden, dat
zij onrechtvaardige besluiten hadden
genomen of in hunne besluiten met
overdrevenheid waren te werk ge-
gaan. Op die wijze trachtten zij het
gezag en het gewicht der Aposto-
lische Constitutiën van Clemens XII,
Benedictus XIV en evenzoo van
Pius VII en Pius IX te vernietigen.

Maar het ontbrak in dit genoot-
schap zelf niet aan mannen, die, zij
het ook met tegenzin, verklaarden,
dat de maatregelen, welke door de
roomsche Pausen genomen waren,
van het standpunt der katholieke
leer en tucht, uit vaderlijk plicht-
gevoel waren voortgevloeid. En
hierin schenen verscheiden vorsten
en staatslieden den Pausen onver-
deelden bijval te schenken, door
dien zij het zich ten plicht stelden,
óf wel het genootschap der vrijmetse-
laren bij den H. Stoel aan te klagen,
óf wel zelve het strafbaar te stellen
bij de wet; zóob. v. in Holland, Oos-
tenrijk, Zwitserland, Spanje, Beieren,
Savoye en in andere landen van
Italië.

De loop der gebeurtenissen echter
legde op merkwaardige wijze getui-
genis af van de wijsheid Onze voor-

gangers. Hun voorzichtigheid en va-
derlijke zorgvuldigheid hadden na-
melijk niet overal het gewenscht ge-
volg, en dit vond zijn oorzaak in
de geveinsdheid en list der menschen,
die door hun intrede in de geheime
genootschappen zelf schuldig waren,
of door de onbezonnenheid en licht-
zinnigheid der overigen, in wier hoog-
ste belang het geweest ware, wel op
hun hoede te zijn. En zóó geschied-
de het, dat de sekte der vrijmetse-
laren in het tijdsverloop van an-
derhalve eeuw een boven verwach-
ting groote uitbreiding verkreeg, met
stoutmoedigheid en list in alle krin-
gen der maatschappij doordrong en
een zóodanige macht begon te ontwik-
kelen, dat zij bijna overal machtig in
de Staten schijnt. De gevolgen van
deze snelle en schrikwekkende uit-
breiding waren dezelfde ondermij-
ning van de Kerk, van de macht der
vorsten, van het openbaar welzijn,
welke Onze voorgangers reeds veel
vroeger voorzien hadden. Immers
zóó ver is het gekomen, dat de toe-
komst ten hoogste te duchten is,
niet zóo zeer voor de Kerk, die een
veel te vasten grondslag heeft, dan
dat zij door menschenkrachten kan
worden ter neder geworpen, als wel
voor die Staten, waar de bedoelde
sekte of zelve zeer invloedrijk is,
óf wel andere sekten van gelijke
strekking zich als helpsters en volge-
lingen bij haar aansluiten.

Daarom zagen en voelden Wij al
spoedig, toen Wij het roer der Kerk
in handen namen, dat Wij tegenover
dit zoo groote onheil Ons ge-
zag moesten stellen en er naar On-
ze krachten het hoofd aan moesten
bieden. Feitelijk hebben Wij reeds
bij gunstige gelegenheden zekere op-
den voorgrond staande grondwaarhe-
den uiteengezet, welke namelijk door
de verkeerde zienswijzen der vrijmetse-
laars verduisterd schenen te zijn
geworden. Zoo ondernamen Wij in
Onze Encycielik Quod apostolici mune-
ris, de waanwijze denkbeelden der so-
cialisten en communisten te weder-
leggen; in een andere: Arcanum, stel-
den, Wij Ons vervolgens tot taak
het ware en juiste begrip der bur-
gerlijke maatschappij, wier bron en
oorsprong in het huwelijk ligt, te
ontwikkelen en te verdedigen; ver-
der hebben Wij in de Encycielik,
die aanvangt met Diuturnum, het
juiste denkbeeld van het politieke ge-
zag naar de grondstellingen der chris-
telijke wijsheid aangegeven, en bloot-
gelegd, hoe het met den aard der din-
gen zelve en met de welvaart der
volkeren en vorsten in wonderbare
overeenstemming is. Thans echter
hebben Wij besloten, naar het voor-
beeld van Onze voorgangers, de vrij-
metselarij zelve, hare gansche leer,
hare plannen en hare wijze van
denken en handelen rechtstreeks in
het oog te vatten, opdat haar heil-
looze invloed meer en meer aan het
licht trede, en hierdoor de besmet-
ting van een betreurenswaardig ver-
derf moge verhoed worden.

Er zijn verscheiden genootschap-
pen, die wel is waar naar den naam,
de rituele gebruiken, den vorm en
den oorsprong van elkander afwij-

ken; maar toch, wijl ze door een zekere gemeenschappelijke streving en gelijke leidende grondstellingen met elkander samenhangen, inderdaad niet verschillen van de sekse der vrijmetselarij, die in zekeren zin het middelpunt vormt, van waar alle uitgaan, en waarin alle terugkeeren. Ofschoon eenige harer zich volstrekt niet in de duisternis schijnen te willen verbergen, bij vollen dag ten aanschouwe van haar medeburgers haar bijeenkomsten houden, en hare dagbladen uitgeven, vindt men echter bij een nauwkeurig onderzoek ook bij haar den aard en het karakter van geheime genootschappen.

Veel bij haar draagt namelijk den stempel des geheimis, en wordt derhalve overeenkomstig de voorschriften met de uiterste zorgvuldigheid niet slechts aan de niet toegelatenen, maar ook aan zeer vele leden onthouden. Daartoe zijn te rekenen: haar eigenlijke en laatste plannen, de hoofdbesturen van afzonderlijke afdelingen, zekere geheime samenkomsten der geheimste afdelingen, en ook zekere besluiten en de aard en wijze, hoe en met welke middelen ze kunnen worden uitgevoerd. Daartoe behoort ook het veelvuldige onderscheid in de rechten, plichten en ambten onder de leden, alsmede het vast georganiseerde verschil der rangen en graden, en de strenge handhaving der tucht in het bestuur. De toetredenden moeten beloven, ja in den regel zelfs met een bijzonderen eed zweren, nimmer te eniger tijd of op eenige wijze aan iemand de medeleden, de teekenen en de leerstellingen te zullen verraden. Aldus bejveren zich de vrijmetselaars onder een valschen schijn en onder steeds denzelfden dekmantel der huichelarij, als welker de Manicheeën, zich op allerlei wijzen te verbergen, en geen andere getuigen te hebben dan de eigen genootschapsleden.

Zij verschuilen zich onder het masker van vrienden der letterkunde en wetenschap, die om den wille der beschaving zijn toegelaten; zij spreken steeds van hun zucht en streven naar fijner beschaving, van liefde voor de minder gegoede klasse: dewijl zij als hun eenig doel verkondigen, het volk betere toestanden te verschaffen en de voordeelen der beschaving tot het gemeengoed van allen te maken. Maar zoo dit schoonklinkend program ook al gegrond ware, zou het toch den kern der strevingen niet raken. De genen, die zijn opgenomen, moeten beloven en zich verbinden, hun leiders en meesters met de grootste bereidwilligheid en nauwgezetheid van geweten te zullen gehoorzamen, bereid, om op hun wenk en hun teken de bevelen uit te voeren. In geval van weigering, wacht hen het strafgericht, en zelfs de dood. En inderdaad, wanneer het van iemand bekend is, dat hij de geheime leer verraden of zich tegen haar bevelen verzet heeft, wordt niet zelden de doodstraf uitgesproken, en wel met zulke dristheid en geslepenheid, dat de sluipmoordenaar zeer dikwijls voor de spiedende en wrekende gerechtigheid verborgen blijft.

Nu echter is het een uitgemaakt feit: zich vermommen, lichtschuwde verborgenheid zoeken; menschen als slaven door een onverbreekbaren band aan zich vastnaken, zonder dat een motief duidelijk aanwezig is; iemand, die aan de willekeur van een overste is overgeleverd, voor een misdad misbruiken; de hand voor den moord wapenen en den spot drijven met de straffende gerechtigheid—dat is een onmenscheijkheid, die in elk geval onnatuurlijk is. Het verstand en de waarheid zelf leggen er derhalve getuigenis voor af, dat het bewuste genootschap met de gerechtigheid en de natuurlijke zedelijkheid in tegenspraak is.

En dit te meer, wijl nog andere duidelijke gronden het bewijs leveren, dat zijn natuur in strijd is met de zedelijkheid. Want al mogen ook bij de menschen de veinzerij en het bedrog groot wezen, kan men toch uit de werkingen steeds besluiten tot de oorzaak, en erkennen, van welken aard deze op zich zelve is. „Een goede boom kan geen slechte

vruchten voortbrengen, noch een slechte boom goede vruchten”. (Matth. 7, 18). De vrijmetselarij nu brengt gevaarlijke, zeer bittere vruchten voort. Want uit de boven opgesomde zeer betrouwbare teekenen blijkt, wat het einddoel van al haar plannen is, namelijk de gansche inrichting van den godsdienst en van den Staat, zooals het Christendom die te voorschijn bracht, in den grond te verstoren en een nieuwe naar eigen zin in het leven te roepen, op een grondslag en met wetten, die uit den boezem van het naturalisme genomen zijn.

Wat Wij hier zeiden en nog zeggen zullen, geldt de vrijmetselarij in het algemeen en de verwante en geaffilieerde genootschappen, welke zij omvat, niet haar individuele aanhangers. Onder hen kunnen alleszins niet weinigen zijn, die ofschoon hun aansluiting bij zulke genootschappen niet vrij van schuld is, toch geen deel hebben aan de schanddaden, en niet weten, waarnaar die genootschappen streven.

Evenzoo billijken wellicht zelfs eenige verwante genootschappen geenszins zekere uiterste besluiten, welke zij, daar ze noodwendig uit de algemeene beginselen volgen, wilden zij consequent blijven, zouden moeten aannemen, zoo niet de misdaden zelve hen door haar afschuwelijkheid afschrikten.

Evenzeer achten met het oog op tijd en plaats eenige genootschappen het raadzaam, minder te ondernemen, dan zij zelve zouden willen en dan tgeen, waarnaar anderen streven. Maar daarom zijn zij nog niet te beschouwen als dezulke, die buiten het verband met de vrijmetselaars staan, wijl het vrijmetselaarsbond niet zoozeer naar de gevolgen en voldongen feiten als naar zijn program moet beoordeeld worden.

(Wordt vervolgd.)

METEOR.

Dia Martes, 10 di Juni, den di anochi pa banda di diez or i mei, nos tabata testigoe di un di e fenomenonan di naturaleza di mas interesante, es ta, eimientoe i bastermentoe, sigur masja cerca di nos, di un globo di candela of bolide. Na Zuid di Iglesia Católica di Pieterman met dilanti porta di un di e casnan di paja-banda, nos a mira, eoe un velocidad vertiginoso (koe ta haci hende su cabez bira) un globo di candela, of mihó un linja di candela coe direccion di Zuid Oost na Noord-West, coeri, cai, i baster manera un klompi di cos, koe tabata gloei. Ta parce, koe, manera ta coestumber di globo di candela, é no a penetra dipi den tera, maar koe el a kibra na splinter of na stof ora el a cai riba tera. Coe di mihó boluntad i diligencia hende no por a haya ningun señal sikiera di un boeracoe hoendoe. Algun seconde despues hende a tende un sona lora manera donder aleu waja, probablemente casuar di un bacir den lucht koe é lo mester a haci coe su velocidad. Dia siguiente ora pa promé bez di nos bida nos a cohe stof i wiriwiri di su koraji den nos manoe, nos tabata goza di e privilegio di por bisa coe Humboldt: „Ora, nos ta toca masa di metal i tera koe ta pertenecer na mundoe di aja-riba na es- „pacio di cielos, pisa, analiza química- „mente, haya aden mineral koe nos ta „haya tambe riba nos mundoe aki,” nos no por kere nos wowo, ni so- „segua nos verwonder. En berdad, „coe un „piedra di meteor nos ta binu na único con- „tacto posibel coe un cos, koe ta stranjeroe „na nos planeet. Coestumar di cono- „toer, lo ké no ta di nos mundoe, coe mi- „dimentoe, cálculo i argumentoe, nos ta „para stom, ora nos focla algoen cos, (pi- „sele i descomponete,) un cos koe ta per- „tenece na mundoe di aja-riba. Asina ta „traha riba nos imaginacion un contem- „placion spiritual i meditativo di e sinti- „mentoe ora nos sintir no ta mira mas „koe fonki pagur di e bóveda iluminá di „cielos, ora nos ta mira den un piedra „pretoc, koe ta cai coe krakmentoe fò di „nubia, solamente produccion brutoc di un „forza natural wild.”

Awor kiko ta e masa di cos pretoc, of carbon koe nos globo di candela a tira riba nos? Nan ta wiriwiri di un strea-koe-ta-coeri; cos, koe algun volcan di luna, koe ta na accion ainda, a tira na laria; un pakmentoe di e tal stof meteorico? Nada di esai no ta probar té ainda coe siguridad;

maar segun Newton i Humboldt, des genio den fisica i cosmologia, i varios otro hom- ber sabir di despues, e stof-ai no ta perte- nece na nos mundoe aki. Segun moster koe nos a mira di olivien (un mineral di nos tera i un silicato di tera calcaria i oxidulo di heroe) e stof i splinterman, koe nos a haya, ta parcele masjar. Ora nos a pone un magnet cerea dic, nos a ripara algun parti di heroe di meteor aden.

DESGRACIA.

Dia Martes pasar na Oost-district di e Is- la-aki a socedé un desgracia grandi. Algun homber bisinja di Montague, koe ta traha na New-port, a haya manera di cohe dinamita foi camina Inglesman tien nan warla, i nan a bai af cerca di Bragapoti pa nan mata pis- car i cohe nan despues. Un di nan tabata tene un patronji di dinamiet na su manoe, maar pa desgracia el a tené asina largoe k'el a baster den su man. Toer huesoc di su man té na su elleboog a kibra na splinter; huesoc di mas arriba di su brazza a haya ho- pi danjo; na su cabez, na su coestia i na hopi otro lugar e imprudente tien herida pi- sar. Un momentoe despues di e desgracia, nan a cargé hiba na su cas omda é tabata biba na Montague i e mees merdia nan a hibe na hospital. Su companjeronan tam- bé a haya algun herida chikito. Coe plei- zier nos a haya sa koe Hastici a toema e cos-ai pa su cuenta, afiu koe habitantenan di e lugar-ai, koe tien mala fama toer camina i di toer hende, camina major parti di hen- de, principalmente homber, no tien cuenta ni di Dios, ni di su mandamentoe, por ser- menta akina mundoe mees, koe nunca hen- de por haci un maloe sin su castigoe bini despues.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De stoombooten van de Red „D” lijn zullen van Curacao naar New-York vertrekken: 17. 27 Juni — zij worden uit New-York hier verwacht: 15. 25 Juni.

DE COMMISSIE VAN DOLEANTIE heeft ter kennis van de belanghebbenden gebracht, dat zij hare voorgeschre- ven twee zittingen zal houden ten raadhuize op den 19a en 20a e. k. des namiddags van 1 tot 2 ure, ten einde de bezwaren, die door de be- trokkenen tegen den aanslag in de belasting voor de Weerbaarheid over het jaar 1884 mochten worden inge- bracht, te onderzoeken en daarover te beslissen.”

— Zr. Ms. schroefstoomschip *Tromp*, comm. P. TEN BOSCH, is verleden Za- terdag, des vóormiddags te half- twaalf, uit deze haven vertrokken ter voortzetting van zijn oefenings- tocht.

Naar wij vernemen, zal die bodem ook de republieken St. Domingo en Haiti aandoen.

— Zr. Ms. stationschip *Alkmaar*, comm. BARON COLLOT D'ESCURY, is eergisteren, in den vóormiddag, naar Bonaire vertrokken tot het houden van schietoefeningen.

NEDERLAND.

Door den heer R. R. H. Toe Laar word het volgende aan het *Dagblad van Nederland* geschreven:

Velen zullen met mij in den laat- sten tijd eenigszins met verwonde- ring hebben gezien, dat er velen ijze- ren schepen van de Hollandsche wer- ven loopen, welke gebouwd worden voor rekening van groote Engelsche reeders, daar toch deze industrie in Engeland op zulk een groote hoogte staat, en heeft mij dit ook Hol- lander bewogen UEd. deze regelen eens toe te zenden.

Schepen te laten bouwen in Hol- land voor Engelsche reeders zal me- nigeen een even dwaze gedachte heb- ben gevonden als steenkolen in New- Castle te importeerden, en toch is het een feit.

De laatste maal, dat ik in Londen was, had ik het genoegen met de Heeren Watkins & Co., 121 Fen- churchstreet, te spreken. Met deze heeren, groote reeders, kwam na- tuurlijk het gesprek over het bou- wen van schepen etc. en ik was niet weinig gestreeld uit den mond van

deze heeren te hooren, met welk een lof zij spraken niet alleen over on- ze scheepbouwers, maar hoe zij ook onze werklieden prezen, reden waar- om dan ook deze firma veel schepen in Holland doet bouwen. Zij gaven mij bij deze gelegenheid het vol- gend lijstje:

Gebouwd bij de firma Smit, Kin- derdijk:

<i>Australia</i>	<i>Kanahooka</i>
<i>Zeelandia</i>	<i>Nord</i>
<i>Queen</i>	In aanbouw:
<i>Tillburg</i>	<i>Victoria</i>
<i>Kurrara</i>	<i>Tuq</i>

Gebouwd bij De Maas en C^e. Delfts- haven:

<i>Rutland</i>	In aanbouw:
<i>2 Pairs</i>	<i>Hibernia</i>
<i>Earle</i>	<i>Columbia</i>
	<i>Ville du Hvre.</i>

Nadat ik dit lijstje eens had na- gezien, kwam natuurlijk de vraag bij mij op, of wellicht de scheepbou- wers hier goedkoper waren, waarop de heeren Watkins mij antwoordden, dat het dikwijls hier duurder was, en zouden zij het laatste schip nog p. m. f 1200 goedkoper in Engeland hebben kunnen laten maken, doch zij lieten het hier doen, omdat onze scheepbouwers, wat leveren van ma- teriaal enz. aangaat, eerlijk en trouw hun contract nakomen en de werk- lieden uit hun eigen huppe stukken tot het geringste toe goed en volle- dig afwerken, zonder dat men hen daarbij gestadig op de handen be- hoeft te zien en zulks voor het bou- wen van een schip van zeer groote waarde is.

Al deze bovenstaande schepen wer- den gebouwd onder het strenge toe- zicht van den surveyor der Lloyds. De heeren Watkins en C^e. verklaar- den mij dan ook, dat zij van plan waren met het bouwen van schepen alhier door te gaan, indien de scheeps- bouwers op deze wijze voortgingen en dat zij de overtuiging hadden, dat vele vrienden (reeds) hun voor- beeld zullen volgen.

— Het bevolkingscijfer was in elke provincie op 1 Januari 1881 aldus:

Provincie.	Mann.	Vrouw.	Totaal
Noord-Brabant	244,235	241,585	485,820
Gelderland	245,561	239,861	485,422
Zuid-Holland	416,943	418,163	835,106
Noord-Holland	363,255	367,164	730,419
Zeeland	94,975	97,462	192,437
Utrecht	109,946	102,756	202,702
Friesland	163,127	166,003	329,130
Overijssel	141,061	137,536	288,597
Groningen	129,724	132,916	262,640
Drente	63,529	58,962	122,491
Limburch	121,794	121,504	243,298

He Bijk.... 2,000,50 2,314,215 4,314,715

De bevolking des Rijks bedroeg op 1 Januari 1883:

2,004,392 M. 2,108,580 V. 4,112,972 T. en is alzoo toegenomen in den loop van 1883 met:

25,458 M. 25,635 V. 51,093 T.

De loop der bevolking des Rijks was in 1883 als volgt:

	M.	V.	T.
geboren werden	73,910	70,101	144,011
terwijl stierven	47,044	44,430	91,474

Vershil.... 26,866 25,671 52,537

Het aantal personen, die zich gedurende 1883 in de gemeenten van het Rijk vestig-

	M.	V.	T.
den, bedroeg:	141,314	132,171	273,485
terwijl vertrokk.	141,722	132,207	273,929

Vershil..... — 408 — 36 — 444

DE NISERO-QUAESTIE.

De eigenaars der *Nisero* hebben onlangs mededeeling gedaan van den navolgenden brief, door hen van het departement van Buitenlandsche za- ken ontvangen:

Foreign Office, 30 April 1884.

Mijne heeren!

In verband met mijnen brief dd. gisteren, heeft lord Granville mij gelast te melden, dat er een telegram ontvangen is van den waarnemenden gouverneur der Straits Set- tlements, waarin hij meldt, dat het jong- ste bericht aangaande de bemanning der *Ni- zero* loopt tot 31 Maart. Volgens dat be- richt is er één lid der bemanning, een Ita- liaan, gestorven, en zijn er 3 anderen, wier nationaliteit onbekend is, ziek. Al

de gevangenen lijden zwaar, als een gevolg van gebrek aan brood.

Ik heb verder in last u te melden, dat er per draad instructiën gezonden zijn aan den gouverneur te Singapore en aan den bevelhebber der zeeofficier aldaar, om alles in het werk te stellen, ten einde de bevoorrading leefocht toe te voeren. Harer Majesteits Regeering staat in gemeenschap met de Nederlandsche Regeering ter bevestiging der beste maatregelen, om de loslating der gevangenen te bewerken.

Ik verblijf, mijne heeren,

Uw dw. Dienaar

(w. g.) I. PAUNCEFOTE.

P. S. Een dépêche uit Singapore, dd. heden, is zooveel ontvangen waarin gemeld wordt, dat Harer Majesteits stoomschip *Pegasus* den 1 Mei naar Tenom vertrekt met ruimen leeftocht voor drie maanden.

Hiermede kan men zeggen, dat het malle sprookje over een Engelsche expeditie naar Tenom, door de *Central News* uitgedacht en door *Reuter* voor goede munt rondgesonden, in het water gevallen is.

ROME.— Vele bladen in Europa gaan voort met de gebeurtenissen te bespreken van het vertrek des Pausen uit Rome. Het heeft zeer de aandacht getrokken, dat de *Montreux* de Rome de quaestie opletend volgt, en alles overneemt wat te dien zichte het licht ziet. Uit goede bron weet men, dat Leo XIII Rome niet op stel en sprong zal verlaten; doch dat de Paus heeft gedacht aan de mogelijkheid van zijn vertrek, is zeker. Alles hangt af van de latere houding van het Italiaansche gouvernement en van den toestand in Europa. Leo XIII is een man om uitsluiting en groot besluit te nemen. Hij lijdt bovendien zeer onder den reeds smartelijker toestand, waarin het pausdom te Rome verkeert. De herroeping van de Froganda bracht hem een der gevoeligste slagen toe. De verantwoordiging, welke deze aanslag in de geheele wereld wekt, heeft overigens aan Leo XIII de onmetelijke plaats getoond, welke het pausdom nog inneemt; en hij is vertuigd, dat zijn ballingschap het welklijk prestige van den H. Stoel zou verhoogen, de Europeesche monarchieën uit haar onverschilligheid en apathie zou wakker schudden, en haar dringen zou de Romeinsche quaestie in den geest der heeren van het Pausdom op te lossen. Gij kunt er zeker van zijn, dat de gedachte aan vertrek bij Leo XIII instig gemeend is, dat het een denkbeeld is, t welk hem op het oog en het bezighoudt. Maar wanneer zal hij ten uitvoer leggen?

Leo XIII blijft een uitstekende gezondheid genieten. Nooit heeft hij zich beter bevonden dan sedert hij ziek is geworden. Toen hij in 1878 gekozen werd, gaven onderscheidene personen, die hem in Perugia nabij hadden gezien, hem niet meer dan 2 à 3 jaren levens. Gode dank, hebben zich deze voorspellingen niet bewaarheid. De Paus is 7de jaar van pausschap ingegaan, alles doet voorzien, dat hij nog lang aan het hoofd der Kerk zal staan.

BELGIE.— Over de volkstelling van 1880 in België gehouden zijn de statistische opgaven bekend gemaakt.

Den 31 Dec. 1881 bedroeg de bevolking 3,785,814 inwoners; op 31 Dec. 1880 was dit cijfer gestegen tot 3,700,000 — 2,761,540 vrouwen en 8,469 mannen.

Alleen *Fransch* spreken 2,233,867 inwoners; alleen *Vlaamsch* 2,479,747, *Fransch* en *Vlaamsch* 420,339.

De opzichte van het onderwijs is verhouding aldus: van de mannen boven de 55 jaren kunnen 57,1 pCt. lezen en schrijven; van de vrouwen boven dien leeftijd 44,5 pCt. lezen en schrijven; van de verhouding voor de mannelijke en vrouwelijke individuen 15 tot 54 jaar voor de eersten 5,1 en voor de laatste 69,4. Van anderen van 8 tot 14 jaar is de verhouding 71 voor de jongens en 70 de meisjes.

De personeel van het openbare onderwijs wordt op 8418 hoofden geteld, dat van het bijzonder onder-

wijs op 6200, waarvan 6062 voor Katholieke scholen.

Landbouwers zijn er 480,181, grondeigenaars, kapitalisten, renteniers en gepensioneerden 78,888; knechts en meiden 123,030.

Het getal mannenkloosters bedraagt 213 met 4,130 kloosterlingen; nonnenkloosters zijn er 1346 met 21,242 nonnen. — Vijf en tachtig mannenkloosters met 1301 kloosterlingen en 1249 zustershuizen met 9398 zusters wijden zich aan het onderwijs.

BERLIJN.— De Deutsche professor Virchow heeft in de dagbladen bekend gemaakt, dat hij, na een nauwkeurig onderzoek, gekomen is tot de bevinding, dat het gevaar van *trichinosis* in Duitsch spek „veel grooter“ is dan dat, hetwelk van Amerikaansche varkens te vrezen is, zoodat het keizerlijk gouvernement, dat den invoer van alle soort van varkensvleesch uit de Vereenigde Staten verbodt, het fokken van varkens in Duitschland geheel zou moeten verbieden.

LONDEN, 25 Mei.— Te Delhi (Br. Indië) zal een onderhoud plaats hebben tusschen den Emir van Caboul en den Onderkoning van Indië, naar aanleiding van de overgave van *Sarakhs* aan Rusland, en met het doel om maatregelen te beramen voor de verdediging van *Herat*.

PARIS.— De Engelsche bladen maken zich ongerust over het gesloten handelstractaat tusschen Frankrijk en China, dat zijn zuidelijke provincieën niet zoozeer voor den *Internationalen* als wel voor den *Franschen* handel geopend heeft. In Frankrijk ontkeut men, dat de handelswereld reden tot klagen heeft, vermits een drietal provincieën met een bevolking van ruim 40 miljoen zielen voor den algemeenen handel zullen openstaan, en alleen de provincie Yunnan, met ongeveer 5 miljoen inwoners slechts langs de Roode Rivier te bereiken is en hierdoor hoofdzakelijk ter bate van den Franschen handel zal komen. Niet voor niets hebben de Franschen in China de kastanjes uit het vuur gehaald; en dit weinigje moesten de kooplieden van Manchester, Birmingham en Liverpool hun toch niet misgunnen!

(*Courrier d. E.-U.*)

CONSTANTINOPEL.— Wellicht zal Prins Rudolf van Oostenrijk eenige vergoeding vinden voor de negatieve resultaten van zijn bezoek alhier, in de vele hoffelijkheden, hem door den Sultan bewezen. Des Sultans kosten voor de receptie van den kroonprins en kroonprinses van Oostenrijk zouden meer dan 60,000 turksche ponden (dus 360,000 gulden) bedragen hebben. Maar dat alles is nog niets, als men de waarde van de cadeaux in aanmerking neemt, die het vorstelijk paar ontving. Zoo zou prins Rudolf een sabel hebben ontvangen ter waarde van een half miljoen gulden, en prinses Stephanie een halssnoer van 300,000 gulden.

Summa summarum komt al die mildheid hierop neer, dat het van eens andermaats leer (van dat der houders van Turksche fondsen) goed riemen snijden is.

RUSLAND IN CENTRAAL-AZIE.

De openbare misnoegdheid tegen Gladstone-Granville wordt ongelukkig wijs nog gevoed door een nieuw schrikbericht uit Centraal-Azië! Rusland, niet tevreden met *Merv* („*Amigo*“ N° 19) en naast-aangrenzend strook is alweder druk aan het annexeren. Reeds lang werd gemompeld van een geheim Russisch-Perzisch tractaat, maar nu is het geheim onthuld. De *Karkas*, het officiële Russische orgaan van den Caucasus, bericht namelijk, dat krachtens bedoeld tractaat, Perzië het grondgebied van *Sarakhs* aan Rusland afstaat, waardoor een nieuwe weg naar Afghanistan geopend wordt. De ontzuiming van die streek door de Perzische troepen gaat eerstdaags beginnen, onder toezicht van prins Dondokof-Korsakof, die daartoe bereids uit St. Petersburg is afgereisd.

Sarakhs wordt thans de hoofdstad van het nieuwe district *Tejend*, gren-

zende aan *Merv*, — en tevens aansluitende bij de Afghaansche provincie *Herat*, waarop Rusland misnoegen te eeniger tijd, met of zonder hulp van Ejoeb-Khan, ook nog wel een annexatie-poging zal beproeven! Willen de Engelschen het overige Afghanistan voor de reeds uitgestrekte klauwen van den Russischen beer behoeden, dan zullen zij zelf het meer rechtstreeks moeten bezetten dan tot dusver het geval is. Hun éénige waarborg is de vriendschap van den emir van Kabool en het met dezen gesloten tractaat.

TONKING.— Mgr. Puginier, de Bisschop van Tonking, die aan de Fransche zaak groote diensten bewees, door alle officieren, welke er ooit dienden, erkend en gewaardeerd, is door admiraal Courbet en generaal Millot voorgesteld voor het ridderkruis van het Legioen van Eer. — „*Le cléricisme, voilà l'ennemi!*“

NEW-YORK.— De eigenaar van den harddraver *Foschall* die den *Grand Prix de Paris* gewonnen heeft, de New-Yorker Meene, is in staat van faillissement verklaard, waartoe de gevoelige dalingen van de Amerikaansche markt der laatste dagen aanleiding gegeven hebben. Hij bezat eenmaal een vermogen van 60,000,000 dollars, doch heeft alles, naar het schijnt, verspeeld.

CARACAS, 28 Mei.— Generaal *Venancio Pulgar*, benoemd Consul van Venezuela voor *Liverpool*, is heden van hier naar Europa afgereisd, om zijn consulaat in gemelde plaats te aanvaarden.

LA GUAIRA, 2 Juni.— Generaal *Guzman Blanco* vertrok heden morgen ten half elf ure via New-York naar Europa. De voormalige President der Republiek is thans Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Consul van Venezuela voor *Londen, Berlijn, Madrid, Brussel, Rome, het Vaticaan en Parijs*.

Een jaarwedge van 50,000 Bol. met vrije heen- en terugreis wordt hem toegelegd. In zijn diplomatieke zending staat hem de heer *Dr. Rafael Seijas* ter zijde, een man, die onder zijne landgenooten een grooten naam heeft wegens zijne doorkneedheid in alle takken der Venezolaansche kanselarij.

VERSLAG DI COLONIE

riba Huishoudelijke Begrooting di Curaçao pa anja 1884.

1884.

E Comision encargar di *Verslag* (doenamento di cuenta) *riba West-Indië* di 1883 i di *Begrooting* di *Curaçao pa anja 1884* a trece nan rapport aden. *Riba Verslag* di *anja di West-Indië*, Comision no ta haci nien-gun observacion.

Ta di otro manera coe *Begrooting* di *Curaçao pa 1884*; e *Begrooting*-aki ta estable-cer definitivamente pa promé bez. di ley di 31 Mei 1865 [Staatsblad N° 56] sin coope-racion di Poder Legislativo.

Koe nan por pasa sin un subsidio siguramente ta un nobo di alegría, maar toch nos no mester perde di bista:

1° Koe pa Capitel X di Staatsbegrooting pa 1884 pa „gastoe di Colonia *Curaçao*“ ta para un som di f215,206,58 (sin conta den es-ai gastoe di marina). Anto *Curaçao*, tocante cos di placa, ta anto un pa *Hoe-landa*; i di un *surplus* (saldo koe ta sobra) di e colonia-ai lo no ta cos di pupia p'awor.

2° Koe memoria den situacion di placa di *Curaçao* solamente ta di gradien na lo kē co-bamentoe di fosfato di kalki na *Aruba* ta produci; *riba* di es-ai *Gobiernoe* a declara kē no tien *nien* midu pa determina cuanto-tos di kalki-ai ta existi. Anto no ta un cos imposibel koe e memoria ta di un natura-leza pasagera. [Es ta, koe e fosfato por caba den poco tem anto lo no tien e gana-mento-ai mas (pa juda gastoe di *Curaçao*).

3° Koe den di e placa pa 1884 ta parce un post di f115,000 koe ta „parti di lo kē a sobra di *anja 1882* i *1883*.”

Si nos toema e observacionnan-aki na consideracion, anto tini rason pa nos kere neces-ario un control continuo di *Begrooting* pa *Curaçao*, haci di representante di tera — mees-cos si no ta noode di un determinacion definit-ivo di dié, — mas ainda pasobra mal haci-mento di cuenta eventual [pa casualidad] koe lo por haci placa no jega, lo pone un

carga mas riba crario [caga di placa] di *Hoe-landa*.

En fin, Comision ta considera como su deber di keda recomenda coe urgencia un econ-omia [spaarmento] constante den *Begrooting* di *Curaçao* i otro islanan, pa un abundancia pasagero [di un tempoe s6], ni tam-poco un speranza di un porvenir brillante koe podese nunca lo ta realiza, i na toer ca-soe lo priminti na erario di *Hoe-landa* un be-neficio masjá dudoso, no conduci nos na un desenganio i na fout di reken koe lo costa hopi placa.

E Comision ta kere kē meste pone na con-sideracion serio di *Gobiernoe* e pregunta — *riba* di é lo ta bon di nos tende opinion di e minister di awor—si no ta necesario di regla e abundancia pasagero di tal manera, koe-por sali for dié garantia pa porvenir, si al-gun dia por bin sali koe e abundancia ta di un naturaleza di dura i importante—n'e casoe-ai coe modificacion di e artikel 99 di ley di 31 Mei 1865, koe nos a nombra caba — di ma-nera koe lo por bin tini algun carga meno-riba di tres afdeling di Capitel X di Staats-begrooting di awor.

TWEEGEVECHTEN IN INDIE.

In de *Midd. Ct.* kwam in de vorige maand, het volgende ingezonden stuk voor:

Naar aanleiding van het in veel bladen besproken duel tusschen twee officieren, waarover ook door u in afkeurenden zin is geschreven, verzoeke ik u, de volgende mededeeling, uit mijn indische loopbaan ont-houden, in uw blad wel te willen opne-men. Het voornaamste doel van mijn schrij-ven is om het onchristelijke, onwettige, ja het bespottelijke van het duel in 't licht te stellen.

Een jong officier, die zijn opleiding aan de Militaire Academie had ontvangen, en aan wiens vorming de ouders veel ten kos-te hadden gelegd, werd overgeplaatst bij het indische leger. Hij zit doodbedaad en zoo fatsoenlijk mogelijk in de sociëteit; een onderofficier, mede afkomstig van het ned. leger, en bekend als een eerste vechtersbaas, treedt eenigszins opgewonden de sociëteit binnen en slaat den jongen lui-tenant vrij onzacht op den schouder, zoodat deze verschrikt en verantwoordigd op-springt en den klapuitdeeler vrij duidelijk te verstaan geeft, dat hij met zijn present volstrekt niet ingenomen is. De aanvaller trekt zijn sabel en antwoordt zijn jongeren collega, dat deze van die sabel krijgen kan wat hij hebben wil, en hij een lafaard is, wanneer hij het aanbod niet aanneemt. De jonge luitenant, niet erg gesteld op het aangeboden door den als meester op de sabel bekend staande ruziezoeker, beklagt zich bij zijn chef over de anti-officiersachtige behandeling van zijn aanvaller, tevens mededeelende dat zij, volgens zijn meening, den officier onwaardig is. De klager wordt gestraft met (ik meen) 14 dagen streng arrest en krijgt later van den commandant van het leger een missive, dat hij zijn eervol ontslag moet aanvragen, dewijl hij anders niet eervol uit den dienst zou worden verwijderd, omdat hij, in plaats van te duellieren, zich bij zijn chef beklagde had. De officier, wien slechts de keus werd gelaten tusschen eervol en niet eer-vol ontslag, koos het eerste. Weg waren zijn illusien en die zijner ouders, en de offi-cier, niet gefortuineerd zijnde, zag zich, bij gebrek aan iets beters, verplicht toko-bediende te worden. De aanvaller ontving (ik meen) 4 dagen provooft voor zijn klap-distributie. Commentaar is overbodig.

Een ander officier maakt van de afwe-zigheid van een kapitein gebruik, om een ongeoorloofde betrekking met diens vrouw aan te knopen; de kapitein daagt den verleider tot een tweegevecht uit; de kapitein krijgt een flinken sabelhouw op den koop toe, en..... hij is gewroken!

Weder een ander officier weigert een duel, omdat hij van oordel is, dat het de ont-vangene beleediging niet uitwischet. Hij wordt dood verklaard door zijn kameraden; hij krijgt den raad om den beleediger we-derkeerig te beleedigen en, uitgetaagd wor-dende, het duel aantemen, dewijl hij an-ders uit het leger zal verwijderd worden. Hij duelleert, krijgt een geduchten sabel-houw in de zij, waaraan hij een jaar lij-dend is geweest, en nu is hij waardig om in het leger te blijven!!

En wij Christenen, wij, beschaafde Eu-ropeanen, doen ons best om de barbaar-sche rechtspraak en executie van negers en t. g. aan de kaak te stellen; wij zijn zoo arrogant, om hen te willen beschaven. Zou het niet verstandiger van ons zijn, om eerst

